

מכון זכרון "יעקב יוסף"
ספינקא

לקבלת הגליון ניתן לפנות למייל:

4197584@gmail.com

או בפלאפון: 053-4197584

גליון הבא מס' 224 יצא בעו"ה חודש אייר,
ויזמא ההילולא קדישא דב"ק מרן רבינו
האמרי יוסף מספינקא זי"ע תשפ"ו

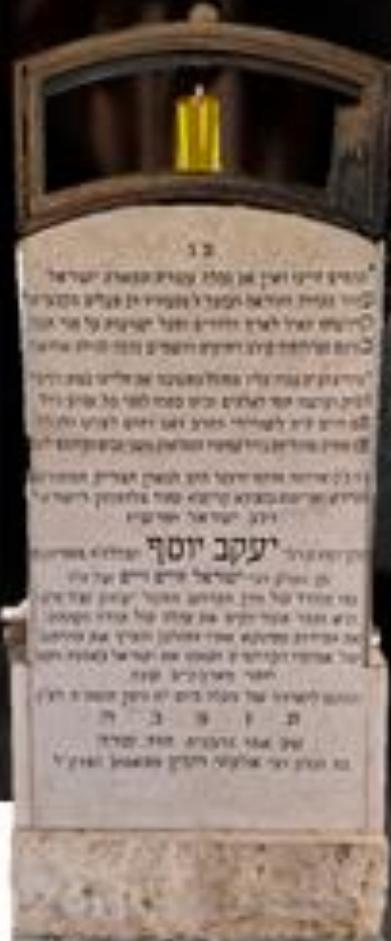
דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא זי"ע

גליון מס' 223 ליו"ט פסח, ויזמא ההילולא קדישא דרבינו השיח יעקב יוסף זי"ע תשפ"ו,
זי"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו כ"ק אדמו"ר זצוק"ל

צוה ישועות יעקב

זמא ההילולא קדישא דרבינו כ"ק מרן השיח יעקב יוסף זי"ע
זי"ע ניסן ד' דחול המועד פסח תשס"ח - תשפ"ו

מינולי דאבות - לוי"ש פסח, שבת חול המועד, ושביעי של פסח לקושי אמרים מספרי רבותינו הק' זי"ע"א

כרפס.

רבינו החקל יצחק זי"ע היה קרא כרפס והמסובים פירשו, מען נעמט אשטיקל גרינס וכו' און מען האט אינזין צופאטערן די מורה, וכאשר סיימו חזר רבינו על דבריהם, ואמר כמה פעמים, און מען האט אינזין צו פאטערן דעם מרוד הרומז על הגלות. ומרגלא בפומיה לספר אז, שהרב הקדוש הרבי ר' זושא זי"ע ביקש פעם מהרב הקדוש רבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זי"ע שילמוד עמו משניות, והתחילו ללמוד את המשנה הראשונה במסכת יבמות המש עשרה נשים פוטרתן וצרותן צרותיהן עד סוף כל הדורות. כאשר הרבי ר' שמעלקא ביאר את המשנה כפשוטו, התלהב הרבי ר' זושא ואמר הפשט הוא, חמש עשרה זה שם י"ה משם הוי"ה, נשים זה נא שם, כלומר אנא השם במטותא מיינך פוטרתן שתפטור ותסלק את צרותיהן של ישראל וצרות צרותיהן עד סוף כל הדורות.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

יחץ.

שהמרזו רבינו החקל יצחק יחץ, הביא אחד מבני הבית תיק מלא מצות שהחזיקו כצורך על שכמו ועמד לפני רבינו החקל יצחק זי"ע, ששאלו מאין אתה בא, וחלה משיבו, אני בא עכשיו ממצרים, שוב שאלו רבינו האין אפשר שייצאת כעת ממצרים הלא היא סגורה ומסוגרת שאין עבד יכול לברוח משם, ומביא עונה ורבינו אומר עמו מלה במלה הלילה הזה הוא ליל שימורים אשר הקב"ה עשה בו נס שייצאו ששים רבוא איש ממצרים בריש גלי להרות עולם.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

יחץ.

רבינו הק' החקל יצחק זי"ע שאמר יחץ, פירש מה סוד של יחץ. שהרה"ק רבי מנחם מענדל מדינבורג זי"ע הגיד שסוד יחץ הוא, כי היו שני אוהבים נאמנים שהיו מקושרים איש לרעהו, וכאשר הגיעה השעה שהוכרחו להפרד זה מזה טכסו עצה בנפשם איך לשמור על אהבתם לכל תשכתה, והחליטו שכל אחד יבין תמונה מדמות דיוקנו לזכרון תמיד, ואמר רבי מענדל אל תחשבו שכל אחד נתן את תמונת עצמו לחברו, לא, אלא שלקחו את שתי התמונות והצו אותן לשניים וכל אחד לקח חציה של תמונת עצמו וחציה של תמונת חברו, וסיים רבינו החקל יצחק זי"ע ברגש קודש ובכחיה, וזהו שאמר הרבי ר' מענדל מדינבורג, שסוד יחץ הוא דאס אידן בלייבען אנגעקניפט אין בורא כל עולמים, אין דער בורא כל עולמים בלייבט אנגעקניפט אין אידן.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

מגיד.

שהמרזו רבינו החקל יצחק מגיד, היה אומר בשם הרח"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זי"ע, הטעם שאנו מברכים גאל ישראל בשם ומלכות, על פי משל לתינוק שראה תפוח נחמד למראה ביד אביו והתאוה אליו, אבל אביו לא רצה לתת לו, מה עשה הבן, קפץ ובירך בשם ומלכות ברכת בורא פרי העץ, ועל ידי זה הכריח את אביו לתת לו את התפוח כדי שילא תישאר ברכתו לבטלה. אף אנו סיים הגה"ק מבארדיטשוב כשהגיענו ליל התקדש החג, המרמו על פה סח בבחינת שאל מה דאת בעי ואנא יהב, הננו מברכים בשם

ומלכות ברכת גאל ישראל, ואנו בטוחים שאבינו שבשמים לא ירצה שנברך ברכה לבטלה ויחיש לגאלנו בגאולה שלימה אכ"ר.

(כ"ק מרן רבינו החקל יצחק זי"ע)

ואלו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים.

יש לבאר המשך דברי בעל ההגדה וכל המרכה לספר ביציאת מצרים, כבר דקדקו המפרשים דבתחילה נקט עבדים היינו שהוא לשון עבד וכאן נקט משועבדים בלשון הווה, והנה הנהג שבעולם ככל העמים אם ניצחו במלחמה קובעים אותו זכרון לדורות, ומספרים את הקורות אתם וכל מה שעבר עליהם, ולהיפך אם לא ניצחו הרי הם טפלים לאותו אומה עמה נלחמו ואינם מספרים מה שאירע, ולפי זה במצרים אלמלא הכביד הקב"ה את לב פרעה, היה פרעה מוציא את בני ישראל ממצרים מרצונו הטוב, ואז הרי אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה במצרים, היינו שהיה עלינו חוב הכרת הטוב לפרעה ולמצרים על ששיחררו אותנו והיה עלינו לנהוג בהם כבוד ונימוסין לדרוש בשלומם ולהצדיע בפניהם, וגם לא היה לנו השבח מסיפור יציאת מצרים אחר שלא היה לנו לספר כי אם שפרעה היה גוי בעל חסד, ועתה שהוציא אותנו הקב"ה ממצרים ע"י אותות ומופתים וביד חזקה, זכינו על ידי זה למצות סיפור יציאת מצרים.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת לכם וכו' ואף אתה הקהה את שיניו. מרגלא בפומיה של זק"ק מרן רבינו בעל חקל יצחק זי"ע, דיש רשעים אשר מודים במקצת דיש לעבוד הבורא בתורה ובתפילה ובשאר מצוות, אך אינם מאמינים על אותם הצדיקים שהיו עובדים את השי"ת באכילה ושתייה, ועל זה שואלים מה העבודה הזאת לכם דמלעיגים הם על זה, על כן ואף אתה הקהה את שיניו, כלומר כיון שאינך מאמין כי האכילה ושתייה נבראו ג"כ לכבוד השי"ת ולעבדו למה תשחית בחנם האוכל, כי בכל דבר אוכל צריך האדם לעלות הניצוצות הקדושה העמונים בו.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי.

נראה לפרש דהנה כבר הקשו הראשונים אמאי נענשו המצריים על שנשתעבדו בהם בישראל, והלא כבר נגזרה הגזירה בכרית בין הבתרים ועבדום וענו אותם ארבע מאות שנה וא"כ אמאי נענשו, ונראה לומר דאמנם נגזרה גזירה על ישראל שיעבדו את מצרים, אך הגזירה היתה רק על גלות גשמית ולא על גלות רוחנית, שיעקרו מהם את האמונה בהקב"ה ויהפכו אותם לגוי ככל העמים, עד שקיטרגה מידת הדין ואמרו דהללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, והנה אנכי מרמו על האמונה בהשי"ת, כענין "אנכי ה' אלקיך", וזה שאמר הכתוב וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי, הקב"ה דן את מצרים ומענישם על האנכי ה' אלקיך שעקרו מבני ישראל.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

והיא שעמדה.

רבינו החקל יצחק זי"ע בכל שנה היה מספר הסיפור הידוע. מעשה באיש כפרי אחד שהיתה לו הגדה ישנה, ולפניו והיא שעמדה כתוב יכסה המצות ויגביה הכוס, בהגדה שהיתה לפני הכפרי היה לילכוך על האות כ של יגביה הכוס ובמקום כוס היה נראה לאותו יהודי שכתוב ויגביה הפוס, והכפרי כשהגיע לפיסקא והיא שעמדה יכסה המצות ויגביה הפוס, כיסה את המצות

והרים את הרגל, וכך אמר והיא שעמדה. ורבינו היה נוהג לומר פלפול בקבלה בכל שינה, מה שפעל הכפרי בשמים מרוב תמימותו.

(כ"ק מדרן רבינו החקל יצחק ז"ע)

באחרון של פסח אפשר לזכות לתקן את כל ימי הספירה.

שמעתי מזק"ק בעל החקל יצחק ז"ע, שסיפר מהרה"ק רבי חיים מצאנז בעל הדברי חיים ז"ע, שפעם אחת באחרון של פסח בירך ברכת המזון על הכוס, כשהגיע ליעלה ויבוא במקום ביום חג המצות הזה אמר ביום חג השבועות הזה, בנו הרה"ק מגארליץ ז"ע שישב לצידו תיקנו ואמר לו ביום חג המצות הזה, נעצר הדברי חיים ואמר ביום... ביום... ביום חג השבועות הזה, וראו שהדברי חיים בכזוהנה תחילה אמר יום השבועות והמשיכו לברך, לאחר הברכת המזון פנה הגארליצ'ער רב לאביו הדברי חיים ואמר לו, טאטא כעת הוא הרי אחרון של פסח והשיבו מה שהשיבו, והיו נוכחים במקום גדולי עולם שהסבירו לאחמ"כ את פשר הדברים, שהוא על פי מה שכתב האור החיים הק', דלעולם ההכנה לקבלת התורה די לה בז' ימים לתקן ה' מדות, אך נותנים לנו ז' פעמים ז', ובאמת לבעלי מדרגה כדברי חיים מצאנז שהספיק בז' ימים של פסח לסיים התיקון, כבר הרגיש באחרון של פסח הבחינה של יום חג השבועות.

(כ"ק מדרן רבינו השיח יעקב יוסף ז"ע)

הרחמן הוא ינחילנו ליום שיכלו טוב ליום שיכלו ארוך ליום שיצדיקים וישיבים ועטרתיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה ושיים חלקנו עמהם.

הנה ברוב הגדות איתא הנוסחא ויהי חלקנו עמהם, ואפשר לומר טעם למנהגו של זקינו כ"ק אאזמו"ר הגה"ק בעל חקל יצחק ז"ע א"ה ד"ד שאמר ושיים, דלכאורה קשה לאחר שאומרים צדיקים וישיבים ועטרתיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה איך אפשר לומר ויהי חלקנו עמהם, כי מני יאמר זכותי לבני שהרתי מהטאתי ויהיו אף לומר שיהיה חלקו עמהם, אכן אם אומרים ושיים חלקנו עמהם אפשר לפרש על פי דברי האר"י ז"ל, בסידור הרש"י בתפילות שמונה עשרה בברכת על הצדיקים, ושיים חלקנו עמהם, כי לפעמים שהאדם עושה מצוות והעבירות דוחין המצוות שלא יגיע שכרם לאדם ונותנין השכר לאיזה צדיק הראוי לו, אמנם יש צדיקים גדולים דאף אם יתנו להם השכר של הרשע מחזירין הם להם ואינן רוצין אלא במעשיהם והרי הם נאמנים ומחזירין הפקדון לבעליהן כשיחזרו בתשובה, לזה אנו מתפללין שחלקנו מהמצוות שאנו אובדין אותן ע"י מעשינו הרעים, שישמינו עמהם עם אותם הצדיקים הגדולים כדי שישאר לנו קיום בהיות עמהם שישוונו לנו השכר כאשר נשוב אליו וזכה לא נבוש עכדח"ק, והשתא נמי הכי אם אומרים ויהי חלקנו עמהם מיהו מיהוהא שחושב בנפשו להיות ראוי לאותו זיו וזהו שהצדיקים בעטרתיהם נהנין ממנו, אך כשאומרים ושיים חלקנו עמהם, הכוונה היא רק ע"י מסירת המצוות שלנו שהמה כפקדון לאותם הצדיקים הגדולים, וכאשר נשוב בתשובה הרי אנו בטוחים שיחזירו לנו אותו פקדון שהוא השכר מאותם מצוות ומעשים טובים.

(כ"ק מדרן רבינו השיח יעקב יוסף ז"ע)

אומרים המפרשים כך משפיל גאים עדי ארץ שכל הכוח של הספירה, הוא לכבוש את מידת הגאווה ואת זה צריך לגמור עדי הארץ שמוגיעים למילה ארץ ומגיע שפלים עדי מרום שכתוב מהמגיד מקאזניץ שהמילוי של עומר בגימטריא קדוש, וקדוש בגימטריא ושפל וזה המגביה שפלים עדי מרום שדרך ספירה אפשר להגיע למשפיל גאים עדי הארץ, ומגביה שפלים עדי מרום, מביא ה"אמרי יוסף" בשם ר' אלימלך מליזענסק פטר המור תפדה בשה, שכל ענין ספירת העומר הוא להפוך חומר לצורה, אומרים ספרי הסידות שהדרך הכי פשוט הוא הדרך של הבעש"ט הקדוש בכל דרכך דעוהו ה"חקל יצחק" היה מביא כמה וכמה פעמים, בשם המגיד מקאזניץ שכתוב בהגדה שהרשע אומר מה עבודה הזאת לכם, לכם ולא לו לפי שכפר בעיקר הוציא עצמו מן הכלל אף אתה הקחה את שיניו. שואל המגיד מקאזניץ למה דווקא, אומר בעל ההגדה הקחה את שיניו ולא עבר אחד בנפו אלא שהבעש"ט הנהיג את הדרך שחסידים ואנשי מעשה מתאספים אצל צדיק לטיש, ומחו טיש וישיבים ושירים שירות ותשבחות לבורא כל העולמים, אבל הכוח שלהפוך חומר לצורה את האוכל שאוכלים שייאכלו בקדושה וטהרה, ויעשו חשבון שאוכלים רק בכדי שיוכלו לעבוד את הבורא כל העולמים או האוכל, גם כן עבודה נקרא אוכל לה' וחי' לכם, או חסידים יודעים שיש מזה עבודה הנקראת לכם, שהבעש"ט ותלמידיו עד דורינו הנהיגו זאת והרשע לא מאמין שלאכול זה גם כן עבודה, שואל הרשע מה עבודה הזאת לכם שחסידים הנהיגו עבודה חדשה של לכם שלאכול ולשתות יקרא לעבודה, ולכן הרשע לא מאמין בזה, או אומרים לא אם אתה לא מאמין שלכם זה עבודה או כל עבר בגוף האדם נברא בשביל לעשות תפקיד בעולם לעבוד את ה', ושניים זה בשביל לאכול ואם אוכל זה לא עבודה אז הקחה את שיניו, אתה לא צריך שיניים, אומר ה"אמרי יוסף בשם הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק ז"ע פטר המור שאם אחד רוצה להפטר מהחומרות בכדי להפוך חומר לצורה, או תפדה בשה, שיה זה הכנעה בכדי להפטר מהחומרות תפדה בשה במידת ענוה ושפלות ורוח, יוצא לנו מזה אומרים ספרי הסידות "וספרתם לכם" שזה מלשון ספיר ויהלום, כתוב שיש שני עצות אחד ישוב היום שמא ימות למהר, והשני יזכיר לו יום המיתה, שביים שלא מתעסקים בעבודת ה', או היום מת אבל אם כן מתעסקים בעבודת ה' או היום חי.

(כ"ק מדרן רבינו השיח יעקב יוסף ז"ע)

לידתו של רבינו היה ביום שבת קודש יב' ניסן שנת תרע"ו לאביו הרה"ק רבי ישראל חיים הי"ד בנו הגדול של ה"חקל יצחק" - שהיה גדול בתורה ומוסמך להוראה, וקהילות רבות רצו למנותו רב ומורה דרך עליהם, אך מפני שהיה מדוכא בייסורין רצה אביו ה"חקל יצחק" שיהיה סמוך על שולחנו - ולאמו הרבנית הצדקת מרת חוה שרה בת הרה"ק רבי אלעזר רובין מגלגוב - סאסוב בעל מחבר ספר "זכרון אלעזר" ונכדת הרבה צדיקים קדושים ומפורסמים,

וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה (ויקרא כג - טו) עמר בגימטריא ש"י משפיל גאים עדי ארץ ומגביה שפלים עדי מרום, כתוב בספרי הסידות שתלמידי ר' עקיבא נפטרו בעומר שלא נהגו כבוד זה בזה,

מיד עם השתלטות הנאצים על הונגריה, רוכזו היהודים בגטאות ונשלחו להשמדה. אך הנאצים, שרצו לנצל את היהודים עד תום, לקחו את הצעירים ואת העובדים המומחים שיעזרו להם במלחמתם. עובדי הכפייה הללו רוכזו במחנות עבודה, שם העבירו אותם עבודת פרך עד כלות נפשם.

כאשר הגיע השמועה לאוזניו של רבינו, שלבעלי מקצוע יש סיכוי להישאר בחיים, הודרו והצהיר שהוא מומחה לזגנות, לאחר מכן נרשם בתורת מכונאי. למחנה הריכוז "דיהרנפורט", ולאחר מכן למחנה "פינפטויכן" שבלב גרמניה. שם החלה עבוד רבינו תקופה קשה של עבודת פרך עד אפיסת הכוחות, והנוגשים מכים בהם מעל ראשם בקתות רוביהם למוות.

כפי שהעיד רבינו בעצמו השמימה אפרוש את כפי בשבחה ותודה לנורא עלילה, אשר שם נפשי בחיים ולא נתן למוט רגלי, וחסדי ה' כי לא תמנו, שגם בהיותי כלוא בארץ אויב, שבור ורצוף תחת עבודת הפרך, אשר חשבתי כמעט נגזרתי או ברגעים הכי קשים ונואשים, דמות דיוקנא קדישא של כ"ק אאזמו"ד רבנו הקדוש זי"ע ה"ד שמתו לנגד עיני, ונתקיים בי (ירמיה ל, ז) "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע, וזכותו עמד לי שה' הוציא ממסגר נפשי, ויצאתי מאפילה לאורה משוחרר מכללי הנאצים ימ"ש, ואז קבלתי עלי להוציא לאורה את זאת התורה, תשובות שהשיב לשואליו בהלכה.

מספר אחד ממקורבי רבינו זצ"ל שישמע בעצמו מפי קודשו של רבינו את העובדה הבאה: הדרך ממחנה השינה למחנה העבודה ארוכה הייתה, ומספר קילומטרים נדרשו ללכת כדי להגיע לשם. בדרךם הייתה שיירת העובדים עוברת בשדה תפוחי-אדמה. רבינו היה מסכן עצמו ומידי פעם, כאשר ראה שאין עין השומרים פקוחה היה חופר מעט ומוציא תפוח-אדמה אחד ומחביאו בכליו. את תפוחי- האדמה האלו אסף במחבוא שהכין לעצמו במחנה השינה.

רבינו מספר שטרחה עצומה הייתה זו, מחד שלא יראו השומרים כשאסף אותם מן האדמה, ומאידך שלא יראו היהודים כאשר החביאם. וכל הטרחה הזו נעשתה כהכנה לקראת פסח.....

כבר בתחילת החורף דאג רבינו על ימי הפסח, שכן הנאצים ימ"ש חילקו לכל עובד כל יום מעט לחם ומעט מים ולפעמים גם טיפה מרגרינה. חישוב רבינו בפשיטות שלצום שבועה ימים אי אפשר ובוודאי שאסור לאכול חמין. ועל כן דאג שיהיו ברשותו תפוחי- אדמה. כך היו ימי חייו של רבינו, שכולם מסובכים סביב קיום דברי התורה ומצוותיה. ועוד רב הסיפורים על הימים ההם.

לאחר ימי השואה נודע לרבנו על שאיבד את הרבנית שלו בתו של הגה"ק רבי מנחם מענדל אלתר הגר מבורשא זי"ע ה"ד ושולשת ילדיו, ובתוכם זיקנו רבינו הקדוש חקל יצחק זי"ע ה"ד ושאר בני משפחתו ובני הקהילת ספינקא, אשר נרצחו ביום י"ג סיון תש"ד, וגם אביו הגה"צ רבי ישראל חיים מספינקא ביום כ"ט אייר תש"ד.

רבינו עבר בניסים גלואים את השואה, ולאחר השואה רבינו התחתן בזיווג שני עם בת דודו הרבנית הצ' פערל בת הגה"צ רבי אברהם אביש מקראלי זצ"ל התן רבינו החקל יצחק זצ"ל,

רבינו חזר אחרי השואה לבני הקהילה שנשארו בעיירת בארשא, ושם המשיך בפעילות להקים מחדש אם שארית הפליטה את אידישקייט אין

שנפטרה בעת לידתו, אימצו ה"חקל יצחק" לחנכו ולגדלו, ולא משה ידו מתוך ידו כל הימים.

דאג רבינו זקנו ה"חקל יצחק" שכל טובי המלמדים וגדולי החסידים ואנשי המעשה יאצילו מהודם על יענקל'ה הקטן, ויקנו לו דעת וחכמה, להציעו במסילה העולה בית א-ל.

אהוב היה הילד על מחנכיו בשל תבונתו וחיותו הנמרצת והתוססת, וכל מי שראה את הילד החינני לומד עם זקני החסידים, עיניו בורקות והוא מקשה ומתרץ בשנינות, נשבה בחבלי קסמיו. היו אנשים עוצרים מעט מלימודם כדי להתענג על קולו הזך, המסתלסל בניגון ערב.

כיון שראה ה"חקל יצחק" והנה גדל הנער ונעשה כלי מלא וגדוש בתורה ועבודה, מינהו להיות יד ימינו בהנהגת הישיבה, ובהיותו בן טו' שנים כבדו לומר שיעור בפרקי אבות לפני באי בית המדרש הגדול שבסעליש.

עלה רבינו על הבמה ובשוכבות מה החל לדרוש, וכה היו דברי הפתיחה שלו: "רבי אומר איזה דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם", רבי דרשן היה ולא ידע האם להאריך או לקצר... לבסוף בחר בדרך הקצרה, כי היא תפארת לעושיה במה שמשמיע את עיקרי הדברים, ותפארת לו מן האדם, שבני אדם אוהבים לשמוע דרשנים המקצרים בדבריהם, ולא כאלה המטריחים אותם בדרשות ארוכות, כאשר שמע זאת הקהל מילא פיו שחוק למדאה הנער הצעיר שמתחכם עמו. אך מיד שינה את סגנון דיבורו ואמר, "כאשר נזכר אני באיזה מקום עומדות רגלי, מקום שבו דרש זקני ה"אמרי יוסף" זי"ע"א הרי מתמלא אני בושח וכלימה", וכה הרעף הנער הצעיר דברי כיבושיו על הקהל והמשיך לדרוש באגדה וחסידות מיד ה' הטובה עליו במשך שעה ארוכה בטוב טעם, כשחוט של חן וחסד משוך על שפתותיו.

בשנת תח"צ עם הגיעו לפרק האיש מקדש בא רבינו בקשרי שידוכין עם הרבנית הצדקת מרת מלכה ע"ה ה"ד בתו של הרח"ק ר' אלתר אליעזר הגר זי"ע ה"ד אב"ד בורשא, ונכדת הרח"ק רבי פנחס הגר האדמו"ר מבורשא זי"ע ה"ד. רבינו עבר להתגורר בבורשא, ומיד התחבב על בני הקהילה, ובמיוחד על חותנו שאהבו כבן.

שנים אלו בהם היה סמוך על שולחן חותנו, היו שנות שלווה שעד שנתו האחרונה דיבר עליהם בערגה, בני הקהילה כיבדוהו מאוד והיה נקרא בפי כל הרב הצעיר, וזוגתו הצדקנית הייתה המנהיגה הרוחנית של אגודת ישראל בבורשא, כמו כן נולדו לו בשנים אלו שני בנותיו חוה שרה ושיינא רחל, ובנו פינחס שונרצה בעודו עולל השם יקום דמם.

סיפר הרב זלמנוביץ זצ"ל שהוא הכיר את רבינו מבורשא שהוא היה חתן הדיון של בורשא וזוכר שמידי יום המישו ערב שבת היה רבינו בלויט אשתו הרבנית ה"ד יצאו בעגלה לקצב העירה וקנו בשר ודגים וחילקו לעניי העיר.

משך כל זמן שהותו בבורשא זכה לשמש בהוראה והיה יושב יחד עם חותנו בחדר ההוראה ודן עמו על כל שאלה שהובאה לפניהם, וכן שיע בנייהול ענייני הרבנות. שמעו יצא למרחוק וקהילות רבות ביקשו למנותו אלוף לראשם. אם התחלת ימי החושך על יהדות אירופה נאלץ חותנו לברוח מעיירת בורשא מפני הגרמנים ורבנו מונה לרב העיר וגם זה לא העריך זמן ורבנו נשלח חזרה לסעליש לאחר שנפרד מבני ביתו וילדיו מבלי לדעת אם יראה אותם שוב.

דמדינה, מיט מקוואות, כשרות, ולהקים תלמוד תורה לבנים, ובית יעקב לבנות.

אבל קאמוניסטיים גילו את כל הפעילות שלו לאידישקייט עבור היהודים הני הקהילה ושאירות הפליטה, ולכן נאלץ רבינו לברוח משם ובעזרת כמה מבני הקהילה ודאגו לעבירו לעיירת אראד.

שם בעיירת אראד היו כמה מחסידי ספינקא שנישואו עם כל שארית הפליטה אחרי השואה והם מאוד שמחו לשמוע שנישאר זכר ושאריית מבית רבינו החקל יצחק הי"ד, רבינו זי"ע ושם הוכתר רבינו על ידם לממשיך זקנו רבינו החקל יצחק זי"ע, וגם שם לא נח רבינו ופעל פעולות רבות על אידישקייט עבור שארית הפליטה.

ביקש יעקב לישיב בשלושה קפץ עליו שוב קאמוניזם ונאלץ שוב לברוח גם משם ויצא בדרך לאמריקא, ושם הגיע בהתחלה לאיטע סייד ושם הקים את בית המדרש חברת הרב ד' יוסף מאיר אוהב צדק ספינקער ומשם עבר לקראון הייטס ופחת שם בית המדרש בשם זכר שארית הפליטה שעומד היום בשם זה, ושנים לאחר מכן עבר לעיר עצמו בארא פארק ושם התפתח למוסדות תורה לשם ולתפארת בית המדרש, ישיבה קטנה וגדולה,

אם יודע בארץ ישראל בקרב שארית תלמידי ספינקא לאחר השואה מי נשאר זכר ופליט לבית רבינו, מיד האחלו בקשר שליחות להביא את רבינו לישראל, וכן זכו ביום היולדא רבינו החקל יצחק זי"ג סיון תשי"ד באו רבינו בשערי ארץ ישראל לראשונה, והמיש הראשון והכתרת רבינו לממשיך בית ספינקא התקיים ביום י"ג סיון תשי"ד בארץ ישראל בראשות כל חסידי ספינקא ואדמו"רים ונכדי רבינו האמרי יוסף בארץ ישראל.

ומכאן התפתחו מוסדות ספינקא בארץ ישראל, בית המדרש בירושלים, ובית המדרש ספינקא בית נפתלי צבי בבני ברק, ובית המדרש ספינקא בעיר פתח תקווה, ולאחר מכן בית המדרש ספינקא ברחוב דונולו בעיר בני ברק, וישיבה קטנה וגדולה,

ובאותו ביקור ראשון בישראל היה רבינו זי"ע שבוועים בעיר בני ברק ובירושלים ובעיר חיפה וזיקני החסידים שבאו מרחוק לשבתות האלו וזכרים ומספרים על השבתות האלו כי ספינקא קמה מאפרה ובית ספינקא נולדה מחדש התפילות בנוסח ספינקא הלעבור לומר גיט שבת, השיש בליל שבת הכל מקדש, יה' רבון, שעד לחיים הדבר בוער בזכרונם והדבר היה ספינקא חי וקיים.

ולעביר רק חלק מהנכתב ומה שסופר על ידי זקני החסידים על אותם הביקורים בארץ ישראל והשישים של רבינו קצר המקום מלהכיל את כל הזכרונות האלו.

כשהגיעו זמני ימים נוראים רצה רבינו זצוק"ל לחזור לסבו החקל יצחק הי"ד, חשב רבינו בליבו, מה לעשות בכדי שיוכל לחיות אצל סבו בימים הנוראים, ולבסוף החליט להיכנס לחזרתו האדמו"ר מבארשא זי"ע, ולבקש את רשותו לנסוע הביתה לימים נוראים, ענה לו הבארשא רבי זי"ע, כשבחייתי התיך אצל הרה"ק מבבלזא זי"ע, ולפני ימים נוראים הייתה לי אותה בעיה, ואז נכנסתי לשאול את רשותו לנסוע הביתה לימים נוראים. ענה לי הרה"ק מבבלזא זי"ע, שמציידו הוא מסכים אלא ביקש שאשלח טלגרם לסבא שלי לשאול אם הוא מסכים שאני יחזור הביתה לימים נוראים. וקבלתי תשובה מהסבא שלי זצוק"ל שאני ישאר בבבלזא לימים נוראים ולא יחזור, אז אני

מציע לך שתעשה אותו דבר מה שאני עשיתי.

אמר הרבי זי"ע א אני לא שלחתי טלגרם לחקל יצחק הי"ד, אלא מה שכן עשיתי הרמתי טלפון לשכן של החקל יצחק הי"ד, אם אני יכול לבוא לימים נוראים. ולאחר ששאל הגבאי את פי החקל יצחק, חזר הגבאי לטלפון ואמר שהרבי אמר שתישאר שם בבארשא. הוסיף הרבי זי"ע, שבאותו שנה הוא שם צמר גפן בארון מפני שהוא לא יכל לסבול את הוויניצער' נוסח, והוא התגעגע לשמוע את סבו החקל יצחק הי"ד.

היה זה לאחר השואה בשעה שהגרמנים נלחמו עם הרוסים והיה אז סכנה ללכת ברחוב מפני שנפלו כל הזמן פגזים ובאחד מן המוצאי שבת נזכרו שעוד לא עשו קידוש לבנה אז הרבי זי"ל אמר ידוע שמי שעושה קידוש לבנה זה סגולה שבאותו חודש הוא לא יפטר מן העולם במיתה משונה ובהתחלה שהרבי אמר שיעשו את זה בחוץ היו אנשים שהסתכלו עליו משונה אבל לבסוף שהוא כבר יצא עם המנין אז כולם יצאו החוצה ואיך שגמרו קידוש לבנה והתחילו והתחילו טובים מאורות נפל פגז על הבונקר שלהם ולא נשאר מזה זכר.

מעשה באדם שנפגע מצעים אנושים בתאונת דרכים בבני ברק והרופאים התיאשו ממנו לחלוטין אשתו מהרה בתחנונים אל רבינו זצ"ל אמנם לבעלה אין כל קשר לחסידות ספינקא, אך הרבי חייב לבוא לעזור לה, ליבו של הרבי מתפלץ למשמע האסון, אין אפשרות לסרב לתחנוני האומללה האדמו"ר מעיין בקיוטל זמן מה, שמו של החולה" שמואל מרדכי בן חנה הניה, "פותח האדמו"ר את פי הטהור" שמואל מרדכי בן חנה הניה, "ר"ת בשמחה השי"ת יעזור שבחודש אדר שבו מרכיב בשמחה יעזוב בעליך את בית החולים, היה זה בסוף חודש טבת והנה לפתע מצבו של החולה החל להתפרש מיום ליום ותדהמת הרופאים ובני המשפחה ובראשיתו של חודש אדר שב לביתו.

פעם אחת הופיע בבית רבינו אברהם חסיד ספינקא מלונדון וסיפר שהחליט לאמץ ילד לאחר שעברו עליו אחת עשרה שנה מיום תונתו ואין הוא רואה זיק של תקוה שברכות הימים יהיה לו בן משלו ועל כן נחושה דעתו לאמץ ילד, האדמו"ר שמע בצער את סיפורו ובאנגלית אמר, תן עוד צ'אנס של שנה לרבוץ העולמים לאחר שנה נפקד בכך זכר, שמחתו לא ידעה גבול הרבי הזמן על ידו ללונדון ושימש כסנדק לדרך הנימול, היה זה ביקורו הראשון של הרבי בלונדון הבירה שלא ישכח במהרה והפך ליום חג לאלפי תושבי לונדון שקידמו את פניו ברינה.

הענווה היתה עיקר עבודת הקודש של רבינו זצ"ל, והיתה שזורה בכל אורח חייו ומעשה באברך שלא נפקד בזרע של קיימא במשך כמה שנים, בא לרבינו זצ"ל לבקש את ברכתו הוא אינו מחסידי רבינו מברכו, ואכן לתקופת השנה נפקד בכך זכר, רוצה הוא לכבד את רבינו בסנדקאות, שכן ברכתו עשתה פירות אך רבינו מפשיר ואומר" בוודאי בקשת ברכתם של אדמו"רים נוספים מסתמא לא ברכתי עזרה אלא ברכתם."

מיד לאחר השואה בשעה שהגרמנים נלחמו עוד עם הרוסים היה אז סכנה לצאת ברחובות מפני שנפלו כל הזמן פגזים ופעם במוצאי שבת נזכר רבינו אם שאר יושבינו בבונקר אשר התחבאו שעוד לא עשו קידוש לבנה, אז רבינו אמר ידוע האמרה שמי שעושה קידוש לבנה זה סגולה שבאותו החודש לא יפטר מן העולם ממיתה משונה, ובהתחלה רבינו אמר שיעשו הקידוש הלבנה בחוץ, אמרו האנשים שהיו איתו בבונקר וכי בחוץ מסוכן שנופל כל הזמן פגזים, נעשה מחלון הבונקר קידוש לבנה, אמר להם רבינו שכל הסגולה הוא רק עם עושים את המצווה תחת כפת השמים, עם שכנועיו הרבים יצא

עם מניין מן הבונקר ועשו קידוש לבנה וכשהתחילו לרקוד טובים מאורות נפל פגז על הבונקר שלהם ולא נשאר ממנו זכר.

מעשה באדם שנפגע במצב קשה מאוד בתאונת דרכים בבני ברק והרופאים לא מצאו מזור לרפואתו, ואשתו מהרה לרבינו בתחנונים, ואמרה אמנם לבעלי אין שום קשר לחסידות ספינקא, אך בכל זאת "מאין יבוא עזרתי", נשבר לבו של רבינו למשמע האסון הכבד, ועיין רבינו בקוויטל זמן מה וראה את שמו של החולה שמואל מרדכי בן חנה הניח פתח רבינו את פיו העהוד ואמר שמואל מרדכי בן חנה הניח ר"ת בשמחה השי"ת יעזור שבחודש אדר שבו מרבין בשמחה, יחזור בעלך הביתה בריא ושלם, והיה זה בסוף חודש טבת, והנה לפתע מצבו של החולה ישתפר מיום ליום ולתדהמת הרופאים ובני המשפחה חזר לביתו בראשית חודש אדר.

סיפר אחד ממכירי רבינו שבשנת תשי"ב בא רבינו לביקור בארץ הקודש באחד השבתות ואתמול בעיר חיפה אצל הרח"צ מחליטא זצ"ל, ויצאתי לפני שבת לקבל אצל רבינו ברכת שלום ומצאתי את רבינו באותה עת חוזר מהקווה לפני שבת ורבינו שהכיר אותי עוד מעיד ערד שבדומינה, הזמין אותי פנימה לביתו ואמר שיביאו לפני צלחת עם פערפעל, ואמר לי כעת אני לא רבי אלא כחבר וידיד.

בשנת תשל"ג בעיצומו של יום צום הכיפורים באמצע תפלת חזרת השי"ת של תפלת מוסף בקטע הניגון המרגש של אלוקינו ואלוקי אבותינו היה עם פיפיות עמך בית ישראל... נשמעה אעקת מלחמה נבהלו כל המתפללים, הפסיק רבינו את הבהלה ובתנוחות ידיו הרגיע את המתפללים והמשיך בתפלה.

ובסוכות באותה השנה אמרו בני משפחתו לרבינו שזה מסוכן לשבת בסוכה שומא יכול ליפול פגזים ענה רבינו לבני משפחתו שהוא לא מוכן לוותר על קידושי וכזית ראשון בסוכה והוסיף שכתוב "סוכה מגנא ומצלאל".

סיפר רבינו מוהר"י זצוק"ל היה זה בין השנים תשי"ב - תשי"ד, לאחר שיישיבת ספינקא התפזרה מפני הצורך ימ"ש, למדתי עם זקני חברותא והיה זה בגמרא שבת בסוגיא של הקמעות, ופנה אלי זקני, וסיפר לי כי שנים ראשונות לאחר חתונתו, היה גר באותה עיר עירא עם זקני רבי שלמה מסאסוב זי"ע, ובמשך כל השבוע התפללתי עמו וראיתי שבין מנחה למערב היו מביאים לו קערה מלאה בקמעות, והיה משפשף אותם על רגלו וזה היתה עבודתו, ואמר לי רבינו שאם אני רוצה אני יכול לפעול ישועות ג"כ ע"י קמעות כזקנך האדמו"ר מסאסוב זי"ע, ואמר לי רבינו כי דרכנו הוא דרכם של האדמו"רים מוידויטשוב זי"ע שתגזור אומר ויקום.

כשנשא רבינו השיח יעקב ביו"ד את בתו של רבי אלתר מנחם הגר רבה של בארשא התחייב סב הכלה האדמו"ר רבי פנחס מבארשא לרבינו החקל יצחק לשלם את מחצית החתונה והנדוניא, ולפני החתונה שאל רבינו החקל יצחק את רבי פנחס מבארשא האם יש בידו לשלם את ההוצאות כמתחייב, וענה לו רבי פנחס בשלילה שאכן יצא לגייס כספים עבור החתונה אך הכספים התכלו בהוצאות השוטפות, וכתב רבי פנחס שטר חוב עבור החתן לשלם ההוצאות כמתחייב, ורבינו החקל יצחק נתן לרבינו השיח יעקב שני חשבוניות בנק שהפקיד בשבילו, ואת שטר החוב מאדמו"ר מבארשא, וסיפר רבינו השיח יעקב בערב יו"כ כשעברו כל נכדי רבי פנחס מבארשא להזכיר את עצמם לפניו לפני יום הדין באתי גם אני והגשתי לו קוויטל כנהוג ובצידוף לקוויטל נתתי לו את שטר החוב, ונבהל האדמו"ר מבארשא כי חשב שאני רוצה לגבות ממנו עתה החוב ואמרתי לו שאין זאת כוונתי רק כוונתי לתת השטר חוב בתורת פדיון לקוויטל.

בשנת תשל"ב בעצם ההכנות שזכה רבינו לעלות את עצמות יוסף עצמות רבינו האמרי יוסף זי"ע, הסתלק בנו בכורו של רבינו הגה"צ רבי אברהם אביש ראש הישיבת ספינקא בארץ ישראל, לאחר מחלה קשה ויסורים קשים, וידום אהרן רבינו קיבל באהבה את הדין ובסוף השנה בחודש הרחמים והסליחות העלו את עצמות יוסף שעל זה אמר רבינו שבכל שנה ביום ו' אייר הסתלקותו של רבינו האמרי יוסף כל מי שעולה לציון הקדוש מבטחני שכל מי שהתפלל היום בציון הקדוש של זיקני פעל ישועות רבות לכל ישראל.

ובשנת תשמ"ד בחזרה מלוויית הכבא סאלי זי"ע נהרגו בתאונה ארבעה מאנשי חסידי ספינקא ובתוכם בנו של רבינו הגה"צ רבי יצחק אייזיק שהיה לשים ולתפארת בעיר בני ברק וחסידי ספינקא בפרט ואשר היה לרב חסידי ספינקא בימים ההם וניהל ביד רמה את חסידי ספינקא בארץ ישראל,

בשנת תשמ"ו במפתיעה חלה רבינו ואם כל זאת בכל כוחו המשיך רבינו להעמוד ולהתפלל ולהיות שליח ציבור למען הכלל, עד ט"ו בשבט שאז חלה והתאשפו בבית החולים עד ליום הסתלקותו ביום הבית שלו י"ט ניסן ד' החול המועד פסח שביום הזה שבת משוש לבנינו.

סדר הבנים: רבי אברהם אביש זצ"ל ראש ישיבת ספינקא בארץ ישראל ב' סיון תשל"ב, רבי נפתלי צבי שליט"א אדמו"ר מספינקא ארה"ב, רבי יצחק אייזיק זצ"ל רב חסידי ספינקא בארץ ישראל ה' שבט תשמ"ד, רבי ישראל חיים שליט"א אדמו"ר מספינקא דונולו, רבי מאיר אליעזר שליט"א אדמו"ר מספינקא ארה"ב.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן...

למען ידעו דור האחרון חסידי מספרים עובדות וסיפורים מרבותינו הק'

קריאת המגילה בליל ב' דפסח הרח"ק בעל חקל יצחק זי"ע מספינקא היה רגיל לספר בכל שנה בליל שני של פסח אחד שגמר עריכת הסדר שאביו מרן בעל אמרי יוסף זי"ע היה רגיל לספר אחד שגמר עריכת הסדר בליל שני מעשה שהיה באברך אחד שאחר שערך את הסדר בליל השני אמר שיד השירים והאריך בסיפורי יציאת מצרים אך לא חפצתי עדיין השינה ולכן לא רצה ללכת לישון בסוף התיישב בדעתו שהיות שביום ב' דפסח הוא זמן של סעודת אסתר שאז תלו את המן הרשע על יקרא כעת מגילת אסתר שהיא מעניינת דיומא כאשר סיים לקרוא את המגילה ראה שבאה אליו נשמה שהתייצבה לפניו וביקשה תיקון לעצמה שאל אותה האברך איזו שייכות יש לך אלי ומה רצונך ממני כעת התחילה הנשמה לספר כי ישנן נשמות שאף אחרי שנידונו וקיבלו את העונש שלהם בכל זאת אין ביכולתם להיכנס לגן עדן עד שתהיה להם זכות מיוחדת אולם בכל שנה בשעת קריאת המגילה בליל פורים פותחים שערי גן עדן ואז יוכל כל אחד להיכנס והנה כבר חודשים רבים לפני זמן הקריאה עומדות אלפים ורבות נשמות על יד השער ומחכות לפתיחתו ואולם מכיוון שקריאת המגילה אינה אלא בסך הכול משך שעה שתיים או שלוש לכן מיו שחפיק להיכנס בשער קנה את מקומו וזכה לו ומי והנה המשיכה הנפש לספר לאותו אברך היא התייצבה כמה וכמה שנים על יד שער הגן עדן ובגלל הדוחק הרב לא הצליחה להיכנס לכן התיישבה בדעתה שלא תזוז ממקומה עד שיקראו את המגילה בשנה הבאה ויהי בעמדה שם ומחכה שיגיע הזמן להיכנס שמעה לפתע בליל פסח שקוראים את המגילה ומיד התחילה לדפוק על שערי גן עדן שיניחוה

סיום הש"ס
 עד לז"ט ניסן תשפ"ו ע"י קהל חסידי ספינקא לזכר
 עולם כבוד קדושת אדונו ורבינו הגאון הקדוש
מרן רבי יעקב יוסף ב"ר ישראל חיים
 זכר צדיק הקדוש לברכה וזכותו הגדולה יגן עלינו ועל כל ישראל.

ברכות	הרה"ח רבי יחוסע הובט	בבא קמא	הבח"ח דוד ווייס
שבת	הרה"ח יצחק אייזיק גרינשטיין	בבא מציעא	הבח"ח דוד ווייס
עירובין	הרה"ח אברהם פורט	בבא בתרא	הרה"ח מיכאל גליק
מסעים	הרה"ח שלמה שפיגער	מכות	הרה"ח מיכאל גליק
שקלים	הרב ישראל הובט	טנהדרין	יצחק אייזיק אלוער
ראש השנה	הרה"ח ברוך איצקוביץ	שבועות	הרה"ח יסכר בעריש ווייס
יומא	הרה"ח דודק	עבודה זרה	הרה"ח מיכאל גליק
סוכה	הבח"ח ליברמן	הוריות	הרה"ח מיכאל גליק
ביצה	הבח"ח שמעון ליברמן	עדייות	הרה"ח שמחה רובין
תנינה	הבח"ח יעקב יוסף טווערסקי	זבחים	הרה"ח יחאל יחוסע ווייס
מגילה	הבח"ח יעקב יסכר בער וייץ	מנחות	הרה"ח יחאל יחוסע ווייס
מועד קטן	הרה"ח דוב הכותן פריינד	חולין	הרה"ח יחאל יחוסע ווייס
תענית	הבח"ח חיים ויצברגר	בבורות	הרה"ח יסכר דוב לייפער
יבמות	הבח"ח דוד ב"ר יוסף טייטל ווייס	ערכין	הרה"ח יסכר דוב לייפער
כתובות	הרה"ח זלמן לייב ברוקוביץ	תמורה	הרה"ח יסכר דוב לייפער
נדרים	הרה"ח אשר אנשיל	כריתות	הרה"ח יסכר דוב לייפער
גיר	הבח"ח משה רובינעמלד	מעילה	הרה"ח יסכר דוב לייפער
סוטה	הרה"ח נתנום אוילר	תמיד	הרה"ח יסכר דוב לייפער
גיטין	ה"ח יהודה טוורץ	נה"ג	הרה"ח יסכר דוב לייפער
קידושין	יעקב טיבוב	קנים	הרה"ח יסכר דוב לייפער

תורתו מנון לנו היא מאירת עינינו הוא ימליץ טוב בעדינו

להיכנס שהרי קוראים את המגילה לשמע קול דפיקותיה יצא אליה שומר הפתח ואמר לה הן אמת שקוראים כעת את המגילה אבל הלא אין זה זמן קריאתה עכשיו אך הנפש השיבה לו מאי נפקא מינה אם זמן קריאתה היא עכשיו או לא הרי מכיוון שקוראים את המגילה מחויב אתה להכניסני כאשר התוכחו בזה יצא אליהם אחד מבית דין של מעלה ואמר לה האמת היא בדברי השומר שקריאת המגילה צריכה שתהיה בזמנה וזולת זה אינה מועלת אלא אם כן תרד אל האברך הקורא ואם הוא יחליט ויפסוק שתוכל להיכנס מי או יורשה לך להיכנס זקני החסידים היו הגילים לומר כי הרה"ק בעל אמרי יוסף זי"ע מספינקא שהיה דייקן גדול בסיפורי עובדות לא היה דרכו לספר שום סיפור מבלי שיוזכר את שם בעל העובד או שגייד בשם תלמידו הבעש"ט הק' זי"ע ובסיפור זה שפתם ולא פירש מי היה האברך הזה כנראה שכוונתו היתה בזה על עצמו.

עשרה מאמרות - הנהיגו רבינו האמרי יוסף זי"ע
שנכתב על ידי רבינו החקל יצחק זי"ע הי"ד הקדמה לספרי אביו האמרי יוסף זי"ע

מאמר התשיעי
בגודל מדרגותיו, ובעוצם נוראותיו

ועתה אחי הנה כל המדות והדברים אשר חשב הרמב"ם הנ"ל נמצאו אצל אמרו"ר זצ"ל הכ"מ וע"כ אין להפליא על הרוח הקודש שהי' שורה עליו כי הלא ראינו בעינינו ושמינו באזנינו כמה וכמה פעמים שאמר לאנשים את מחשבותם. וגם פ"א שמעתי שאמר לא' מהאורחים ביו"ט הראשון של סוכות מז"ט שילדה אשתו בביתו (שהי' רחוק מכאן כמה פרסאות) ואח"כ בחוה"מ נתוודע שיכ"ה ופ"א ה' ברה"ה אצלו איש אחד שהי' רוצה לקבל הליורונג ונתן אופערט קודם יו"ט, ובעת נתינת לחיים כנהוג אמר לו שכבר גמרו השרים ליתנו לו, וכן הי' כהנה וכהנה ראינו רבות, ובעצמו אמר לי שמיכיר את ב"ק ר"ל ביומו, וגם הי' מכיר את העונות של האדם, וכ"פ אמר ברמי' להאדם לעשות תשובה, וכ"פ משלא רצה לבייש את האיש החוטא להוכיחו בפניו הי' אומר בסעודה שלישית את עונותיו וחטאתיו וממילא נתעורר השומע לשוב בתשובה, ודרכו בקודש היה לומר שכשהאדם בא אצל הצדיק כשם שהוא מספר את צערו ובקשתו בעניני הגוף, כך הנשמה צועקת ומספרת איך היא שרוי' בגלות אצל האיש הזה והוא מלכלך אותה בתאוותיו ובעונותיו, ומבקשת מהצדיק להחזירו בתשובה עכ"ד, וע"כ בבוא אליו האיש החוטא אם הי' שובת אצלו הי' מאריך בסעודה שלישית בדברי התעוררות עד שהוכרח האיש להתעורר בתשובה. אך אם הי' בא בימי החול הי' מזהירו ומוכיחו לקיים התורה"ק וכמה פעמים קנה תפילין לאנשים שלא הניחו מקודם, ולמד להם (אפי' במוצש"ק) איך להניחם ועי"ז רבים השיב מעון.

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"
ע"ש רבינו כ"ק מרן אדמו"ר דרבי יעקב יוסף זצוק"ל
 הננו להודיע לקהל אנ"ש כי ניתן להשיג דיסקים תפילות, ומראות, ומידות, טישים, מכ"ק אדמו"ר השיח יעקב יוסף זי"ע
 היה עם פפיות שלוחי עמך: תפילות מועדי השנה 40 ש
 רצה עתידתם: קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש
 אומר בשבחיו: ניגונים מימות השנה 40 ש לדיסק
 זכנו לקבל שבתות: ניגוני שבת 40 ש לדיסק
 מראות חייו של רבינו: רבינו עם אדמוורים ובימות השנה 40 ש
 הספר שיח יעקב יוסף מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג במחיר 50 ש
 שיעורים מפי המו"ץ והרה"ג מרדכי אריה ורצברגר שליט"א ריבית, עניני דיומא, ימים טובים.
בתורה - הנחלת המכון

לעשות רצון צדיק - זכותה דיוסף צדיקא
יהודי יקר!
הבטחת רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע שכל יהודי שעולה לציון רבינו האמרי יוסף זי"ע בכל ימות השנה ובפרט ביומא ההילולא בודאי פעל כל ישועה שצריך לו.
אל תזוותר על הבטחה זו ביום זה

יזכור אהבתם

יום שני י"ט ניסן ד' ה'תשפ"ו,

יומא דהילולא קדישא דב"ק מרן רבינו

רבי יעקב יוסף ב"ר הגה"צ רבי ישראל חיים

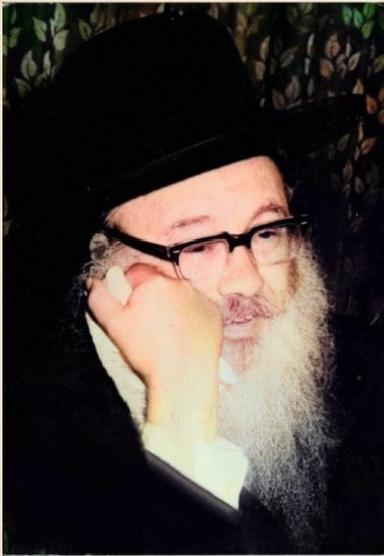
מספינקא זצוקללה"ה

נפטר געווארן י"ט ניסן תשמ"ח

מקום מנוחתו באוהל רבוח"ק זיע"א בבית

החיים סגולה בפתח תקווה.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

יזכור אהבתם

יום שביעי של פסח כ"א ניסן תשפ"ו

יומא דהילולא קדישא של מרן רבינו

רבי יששכר בעריש ב"ר רבי

אלכסנדר סנדר זצוקללה"ה.

המלבוש לשבת ויו"ט מווערצקי

נפטר כ"א ניסן תרפ"ד

מקום מנוחתו קודשו בבית החיים

הישן בעיירת מונקטאש

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

יזכור אהבתם

יום שביעי של פסח כ"א ניסן תשפ"ו

יומא דהילולא קדישא של מרן רבינו

רבי שמואל צבי ב"ר רבי אברהם

זצוקללה"ה.

ראב"ד ואב"ד מונקטאש

נפטר כ"א ניסן תרל"ט

מקום מנוחתו קודשו בבית החיים

הישן בעיירת מונקטאש

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

מכון קלטות "זכרון יעקב יוסף" ספינקא
 ע"ש ב"ק מרן אדמו"ר מרן רבי יעקב יוסף זצוק"ל
 מלאונית: 053-4197584 / 052-805294 / מיל: 4197584@gmail.com

בס"ד
 ניתן להשיג את הקלטות בדלהלן:
מכ"ק פרן אדמו"ר רבי חשיה יעקב יוסף זצוק"ל:
 חזרה על תפילות ימים נוראים ומועדי השנה: 40 ש' לדיסק
 קטעי נוסחאות: 40 ש' לדיסק
 ניגונים: מימות השנה, שבת, ומועדים: 40 ש' לדיסק
 עריכת השולחן: 40 ש' לדיסק
 סעודת הילולא: 40 ש' לדיסק
 מפוראט חיו של מרן רבינו מוהר"י זצוק"ל: 40 ש' לדיסק

ספרות והפצת קלטות
 ודיסקים
 בארץ וחו"ל
 קולו חודשי
 דברי "יעקב יוסף"
 מנחות ופזמונים
 ארכיון הקלטות
 אדמו"ר פרן רבינו
 יעקב יוסף זצוק"ל

בנושא "הלכות שונות מפי רבנים דקולותינו":
 הרב מרדכי אריה זורצברג שליט"א: הלכות זיבות, חושן משפט, ועניא
 דינא, הלכות זיבות נוספים, בחיובת
 בקרוב גם מלא הבנת היהודי על גבי דיסקים

מברכת התורה
ההנהלת המכון

ארכיון למען ידעו דור האחרון ספינקא

ההנו להודיע לקהל הרחב וחסידיו ספינקא שבימים אלו בכתובת תולדות רבותה"ק האמרי יוסף, ועל החקל יצחק, ורבינו השיח יעקב יוסף ועל כן פונים אנו לציבור כל מי שברשותו חומר ויוכל להעביר לנו על מנת שנוכל להכניסו לספר נודע לו על כך, פנייתנו לכל מי שיוכל לעזור ולסייע לנו בהעברת החומר על גבי דיסקים, וכן כל מי שיש בידו חומר מרבותינו הק' ורוצה להעבירו לידנו לארכיון, למען ידעו דור האחרון ניתן לפנות למספר: 053-4197584 בתודה ארכיון בית ספינקא

א קוויטל צום רבין

ביומא דהילולא קדישא ניתן למסור קוויטל שיעובר לציון הק'
ניתן לשלוח קוויטל דרך המייל של המערכת: 4197584@gmail.com

לעילוי נשמת הורי היקרים
אבי מורי הרה"ח יוסף מרדכי ב"ר משה צבי ז"ל
י"ג לחודש מר חשון תשמ"א
ואמי מורת מלכה ב"ר משה חיים ע"ה
ג' לחודש ניסן תשפ"ד
ת.נ.צ.ב.ה.

לעילוי נשמת
הרה"ח משה חיים ב"ר ישעיהו ז"ל
ח' מנחם אב תשנ"ה
האשה מרת געלא ב"ר יששכר דוב ע"ה
י"ד טבת תשמ"ד
ת.נ.צ.ב.ה.